

get andet end en dom. Jeg synes, hr. Morten Bødskov bevæger sig meget langt ud. Og jeg har intet som helst kendskab til bestyrelsesformandens partitilhørsforhold.

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt nok, at det er en afgørelse, som Politiets Efterretningstjeneste har truffet. Det er ikke nogen dom – det tror jeg sådan set heller ikke jeg sagde – men en afgørelse, som er truffet, et gult kort, der er givet til den pågældende professor.

Men det undrer mig da, at man som regering med et meget snævert grundlag for det her centers virke ikke gør sig nogen overvejelser om, hvad det vil få af konsekvenser for troværdigheden omkring det arbejde, den pågældende person er sat i spidsen for; at man ikke gør sig nogen overvejelser om, hvad der vil ske i offentligheden med debatten om det her arbejde, der nu bliver sat i værk; at det ikke gør indtryk på regeringen, at den debat, der har været, den overtrædelse af en tavshedserklæring, som har været her, åbenbart har gjort det meget vanskeligt for centeret at finde nogen, der overhovedet vil arbejde der.

Altså er det her med til at svække det mål, som regeringen og Dansk Folkeparti har haft med, at der skulle forskes yderligere i det her, som kan være helt rimeligt, og som ligger i forlængelse af det forslag, som et bredt flertal i Folketinget vedtog i 2003, eller var det i 2004.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, de to sager har ikke noget med hinanden at gøre. Forskningscenteret er et selvstændigt, uafhængigt forskningscenter, og jeg går ud fra som en selvfølge, at det lever op til de højeste forskningsmæssige standarder, og det ledes i øvrigt af en selvstændig bestyrelse. Efter min opfattelse har de to ting ikke noget som helst med hinanden at gøre.

Så er jeg i øvrigt nødt til at sige til hr. Morten Bødskov, at hr. Morten Bødskov brugte ordet en dom flere gange og talte om betinget dom og ubetinget dom. Men jeg er glad for, at hr. Morten Bødskov nu har trukket det i sig igen.

Kl. 13.20

Formanden:

Så er der to medspørgere. Først er det fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Statsministeren snakkede før om størst mulig åbenhed af hensyn til forskningen og om, at det måske kunne være et problem for mig. Jeg vil sige, at det har jeg svært ved at kunne sige om det kunne være, for jeg har jo f.eks. ikke kunnet få aktindsigt, jeg har ikke kunnet få lov til at se mine akter. Det er blevet afvist. Jeg kan ikke engang få at vide, om de findes. Så meget for den åbenhed. Der kan komme en Bent Jensen om 10 år og finde en eller anden håndskrevet papir-lap om mig, og jeg har ikke nogen jordisk chance for at vide, hvad der står, og det er jo den situation, Bent Jensen bragte Dragsdahl i.

Hvor meget center er der egentlig tilbage med sådan en forskningsleder? Det vil jeg gerne bede statsministeren om at tale lidt om. Man skal søge hjemme hos Bent Jensen privat. Hvor mange forskere med respekt for sig selv vil overhovedet indlade sig på sådan et cirkus der? Hvad mener statsministeren selv om det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det overlader jeg trygt og roligt til det selvstændige og uafhængige forskningscenter selv at håndtere, og det er jo til syvende og sidst et ansvar for den bestyrelse, der sidder for centeret.

Men jeg kan ikke lade være med at tænke på, når jeg hører på den debat her, at det er tankevækkende, at under hele det forløb, der handlede om at få kortlagt, hvad der skete under den kolde krig, har der i den grad været modstand fra venstrefløj, i øvrigt også fra Socialdemokratiet, hele vejen igennem.

Det hele startede med, at vi var nogle, nemlig Konservative og Venstre og så dengang også Centrum-Demokraterne, der i 2000 krævede, at der nu burde iværksættes en analyse, en historisk udredning af: Hvad skete der egentlig i Danmark under den kolde krig? Og den daværende regering gik nølende med til noget af det.

Da vi så overtog regeringsansvaret, fik vi udvidet kommissoriet, så vi får en mere dækkende forskning af, hvad der skete. Og hele tiden har venstrefløj været imod det. Jeg synes, det er tankevækkende, at venstrefløj har været så meget imod at få kortlagt den vigtige periode i danmarkshistorien.

Pernille Frahm (SF):

Det er sjovt, for det plejer at være statsministeren, der står hernede og siger, at nu skal vi se fremad; når vi snakker om Irakkrig og den slags,